

O P R O E P
O P D A T
P A U S
F R A N C I S C U S
G E E N
R O E P E N D E
I N D E
W O E S T I J N
Z A L Z I J N

Jezus zag zijn moeder staan
en naast haar de leerling
die hij liefhad.
En hij sprak tot zijn moeder :
vrouw, ziedaar uw zoon.

Daarna sprak hij tot de leerling :
ziedaar uw moeder.
En van dat ogenblik af
nam de leerling haar
bij zich op.

(Joh. 19, 26 - 27)

Beste Bisschoppen s.s.t.t.

Het zal u niet aangenaam zijn, dat wij u - nu 9 jaar na datum - de suspensie uit het priesterambt in herinnering brengen. Al is dit confronterend, wij willen u hier op geen enkele manier mee kwetsen. Misschien was u toen zelfs niet eens bisschop of hulpbisschop. Bijgaand schrijven is gericht aan het 'bisschoppen-college'. Wij verzonden dit eerder naar onze eigen bisschop G. de Korte. Zijn vriendelijk antwoord hierop hebben wij zeer gewaardeerd. Allengs zijn wij echter tot de mening gekomen, dat het correct is, u allen daarvan in kennis te stellen vanwege het feit dat hier sprake is van collectieve medeplichtigheid die duurt. Het kan u pijn doen dat dit zo wordt gesteld. Dit kan echter niet opwegen tegen de pijn die ons is aangedaan. Maar een litteken blijft geen pijn doen als de wonde goed genezen is. Ook bij u niet, hopen wij.

Ons schrijven is niet gericht op rehabilitatie. Ook niet op herstel van ambtsbevoegdheid, want de ons opgelegde suspensie heeft niet verhinderd ons priesterlijk werk voort te zetten.

Wat wij dan wel willen? U laten weten dat wij nog in leven zijn, nog zelfstandig wonen en naar hart en geest gezond, hoewel de leeftijd geldt. Of tóch nog een wenk onzerzijds, dat 'qui tacet consentire videtur'. U zat er bij!

Maar als wij deze 'rechtsregel' positief duiden, mogen wij concluderen dat u op een bijna wonderlijke wijze hebt ingestemd met alwat wij u door de jaren toezonden aan boeken, brochures en geschriften. Wij ontvingen namelijk van niemand van u ooit een 'persoonlijk' antwoord, met één uitzondering : aartsbisschop W. Eijk dankte voor de hem gezonden Paasbrief van 2019 in een handgeschreven briefje met zegenwens. Ook goede daden mogen bekend zijn.

Het kan u bekend zijn, dat wij nu hoofdzakelijk pastoraal werkzaam zijn op onze website www.1001dagennachtgedachten.nl.

Veelvuldig komt daar het celibaat aan de orde. Daaruit is op te maken, dat wij geen tegenstanders zijn van het (vrij gekozen) celibaat - terwijl wij de verplichtende koppeling reeds vanaf de zestiger jaren bestrijden. In 1952 trad ik (Jan) als eenentwintigjarige groot-seminarist in bij de Kartuziers in Italië (Pisa) : voor een celibatair leven. Teruggekeerd naar het bisschoppelijk grootseminarie, op grond van een niet tegen te houden behoefte aan expansie in pastorale zin, werd ik in 1956 gewijd. Vervolgens aalmoezenier, in samenwerking met Threes. Over de nieuwe religieuze beweging, die wij samen stichtten, berichtte in 1967 de Katholieke Illustratie. 'Klooster voor man en vrouw!', kopte de Brabantpers. Wij schreven toen over een 'Gehuwd celibaat' dat berust op overgave aan een gezamenlijk ideaal i.p.v. onthouding. Er is dus sprake van een ongehuwd en een gehuwd celibaat. Aan beide ligt een charisma ten grondslag. Het is daarbij een vraag te ver, waarom er wel of geen kinderen komen. Dat vraag je aan gehuwden niet en al helemaal niet naar het hoe en wat. Daarenboven : de wankele bodem van de codex kan deze oud en nieuwe variant (code x) al helemaal niet (ver-)dragen. Toch is dit van cruciale betekenis in de verhoopte nieuwe werkelijkheid van priesters en religieuzen - juist nu het priesterschap en het religieuze leven op de helling staan. Dit nieuwe perspectief is ons heilig. Daarover schrijven wij ook onder het website-menu 'Cartusiana'. Ja, God wil wérkelijk doorbreken naar de nieuwe wereld en de nieuwe mens. Nu - het nieuwe is er al! De religieuze fantasie ontbreekt in de Kerk. Maar de Heilige Geest doet zélf het werk wel, uit liefde voor de Kerk.

Dit mag ons met Pinksteren overkomen, maar liefst al eerder. Met Paus Franciscus mee : dat hij een heldere heilige geest mag hebben en het vuur van de liefde die sterker is dan de dood. Het gaat immers om de Jezus-gestalte.

Het zou redelijk en raadzaam zijn wanneer het nederlandse episcopaat pal achter hem zou gaan staan en hem dit ook zou laten weten. Hoe belangrijk zal dit zijn om mee de tegenkrachten te bezweren en de kracht van de Heilige Geest kan waaien waar hij wil.

Wij, aan de basis, kunnen niet veel (meer dan we gedaan hebben). Al vijftig jaar leven en lijden wij met de Kerk mee die ons dierbaar is, omdat zij gevangen zit in de celibaatsproblematiek die is als een repeterende breuk. Uiteindelijk werd ik de laan uitgestuurd, ómwille van het volk (Gods) 'geofferd' want beter dat één man sterft dan... Voor ons voelde het als een 'sacrificium' térwille van de gelovige en ongelovige gemeenschap, in het bewustwordingsproces dat gaande was. Wellicht is mede daardoor de discussie over het celibaat in diepere en bredere zin een innerlijke volkstemming geworden, een rijping die voor de toekomst buitengewoon belangrijk is. Daardoor is de afschaffing van het celibaat in het innerlijk voelen en denken van mensen al een feit. De 'formele' afschaffing moet nu nog komen.

Wij mochten de akker voorbewerken, zwoegen en ploegen, maar wij hebben ook 'ingezaaid'. De oogst is niet tegen te houden. Deze komt vanzelf. Wat we echter behoeven is de dauw van Gods genade : de voorzienende en verzorgende liefde van God.

Tot slot : de leerlingen van Jezus noch hij zelf leefden celibatair in de enge betekenis die de Kerk er aan gegeven heeft. Jezus had een goddelijke 'natuur'. En daarin is hij verzezen.

U, bisschoppen, hebben wij hoog. Daarom benaderen wij u. Wederkerig onze zegen en alle goeds.

Met een hartelijke groet van ons,
Threes van Dijck - Jan Peijnenburg

J. Peijnenburg / Thr. van Dijck
St. Bonifaciuslaan 14
5643 NC Eindhoven

25 januari 2020